

KLAGANDE
YBE Ventures Limited

Ombud: Advokat Carl-Johan Pousette
Advokatfirman Hammarskiöld & Co AB

MOTPART
Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT BESLUT
Finansinspektionens beslut 2020-07-01, se bilaga 1

SAKEN
Sanktionsavgift enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s
marknadsmisbruksförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen beslutade den 1 juli 2020 att YBE Ventures Limited (bolaget) ska betala sanktionsavgift med 2 400 000 kr för underlåtenhet att inom föreskriven tid anmäla transaktioner med aktier i Crown Energy AB till *Finansinspektionen*. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Bolaget yrkar i första hand att förvaltningsrätten ändrar *Finansinspektionens* beslut genom att förordna att sanktionsavgiften ska efterges helt. I andra hand yrkar bolaget att förvaltningsrätten förordnar att sanktionsavgiften ska sättas ned till ett avsevärt lägre belopp än vad *Finansinspektionen* har bestämt. Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande.

Finansinspektionen borde ha avstått från ingripande eftersom bolaget vidtagit rättelse och överträdelsen i fråga varit ursäktlig alternativt att det har förelegat särskilda skäl för avstående från ingripande. Bolaget har på egen hand upptäckt att det inte efterlevt gällande krav, åtgärdat detta och på eget initiativ anmält åsidosättandet till *Finansinspektionen*. Överträdelsen har föranletts av andra parter agerande. Bolagets majoritetsägare hade utan bolagets godkännande uppdragit åt en fondkommissionär att genomföra transaktionen. Inte heller blev bolaget informerat av majoritetsägaren om dess skyldigheter enligt MAR¹. Dessa utgör omständigheter som bolaget inte rimligen har kunnat råda över eller förutse. *Finansinspektionen* har i sitt beslut inte beaktat dessa omständigheter. *Finansinspektionen* borde i vart fall ha beslutat om en lägre sanktionsavgift. Graden av ansvar för överträdelsen har hos bolaget varit närmast obefintlig. Bolaget har i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete underlättat *Finansinspektionens* utredning och vidtagit åtgärder efter överträdelsen för att undvika att den upprepas. Vidare riskerar företrädare för bolaget att

¹ Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

försakas men till följd av att dessa på grund av överträdelsen drabbas av hinder eller synnerlig svårighet i yrkes- eller näringsutövning. Det ska även noteras att bolaget inte gjort vinst eller undvikit någon kostnad pga. transaktionen. Finansinspektionens beslut är grundat på myndighetens riktlinjer. Riktlinjerna är beslutade av Finansinspektionens styrelse och har inte status som föreskrifter eller allmänna råd. Finansinspektionen ska vidare beakta att en sanktion ska vara proportionerlig till överträdelsen i det enskilda fallet. Bolaget anser att storleken på sanktionsavgiften inte står i rimlig proportion till storleken på sanktionsavgifter avseende andra typer av överträdelser som har etablerats i praxis, där vissa överträdelser även kan leda till straffrättsliga påföljder. Vid en jämförelse med de belopp som döms ut avseende överträdelser, för vilka den straffrättsliga påföljden för en fysisk person är villkorlig dom och dagsböter, framstår sanktionsavgifternas storlek enligt Finansinspektionens riktlinjer, som mycket höga. Till saken hör även att bolaget är ett av en fysisk person, till 99,9 procent, ägt bolag och omständigheterna i fallet medför att den fysiska personen i fråga kommer att behöva bära kostnaden för sanktionsavgiften. Vad gäller Finansinspektionens handläggningstid är det i bolagets mening orimligt att endast ta hänsyn till tiden från Finansinspektionens underrättelse eller sedan inget ytterligare tillförts ärendet och att utesluta perioden på nästan ett år som förflöt från tidpunkten då bolaget uppmärksammade Finansinspektionen om den försenade anmälan och då Finansinspektionen tog upp frågan om överträdelse. Sett till hur Finansinspektionen har formulerat sitt beslut är det även bolagets uppfattning att nedsättningen av sanktionsavgiften enbart är hänförlig till Finansinspektionens handläggningstid och att inga andra omständigheter har beaktats i förmildrande riktning. Hade andra förmildrande omständigheter beaktats hade det medfört en ännu större nedsättning av sanktionsavgiften.

Till förvaltningsrätten har bolaget inkommit med det överklagade beslutet, en kommuniké från en extra bolagsstämma i bolaget, ett kvitto från anmälan

av aktuell transaktion, e-postkorrespondens samt en underrättelse från Finansinspektionen.

Finansinspektionen bestrider bifall till överklagandet, vidhåller de bedömningar och ställningstaganden som har gjorts i det överklagade beslutet och gör följande tillägg. Syftet med artikel 19 MAR är bl.a. att det ska råda fullständig transparens vid transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och deras närstående. En fullständig och korrekt informationsgivning på marknaden är en förutsättning för aktörernas förtroende för marknaden och särskilt förtroendet hos företagens aktieägare. I detta fall rör det sig om en transaktion av ett betydande värde som har anmälts mer än två veckor för sent. Överträdelsen kan med hänsyn till dessa omständigheter inte bedömas som ringa. Den anmälningsskyldige har ett långtgående ansvar att känna till de regler som gäller för anmälningar till insynsregistret och se till att anmälan görs i rätt tid. Vidare ställer MAR vid överträdelser inga krav på subjektiva rekvisit, utan bestämmelserna är huvudsakligen konstruerade utifrån ett strikt ansvar, vilket medför att det inte krävs något uppsåt hos den anmälningsskyldige för att ett ingripande ska kunna ske. Vad bolaget har anfört om att överträdelsen har föranletts av andra parter agerande och att bolaget inte känt till vare sig anmälningsskyldigheten eller transaktionens genomförande innebär således inte att överträdelsen kan anses vara ursäktlig. Till detta kan omständigheten att enbart uppfylla den lagstadgade anmälningsskyldigheten inte likställas med att göra rättelse. Vad bolaget har anfört om att det anmält transaktionen så snart det fått kännedom om denna utgör därmed inte anledning att avstå från ingripande. Det har vidare inte framkommit något i ärendet i övrigt som medför att det finns särskilda skäl att avstå från ingripande.

Vad gäller riktlinjerna och den schablonmodell som finns däri så har dessa tagits fram i samband med att KompL trädde i kraft och är utformade för att sanktionsavgiften i ett enskilt fall ska kunna fastställas likvärdigt och till ett

proportionerligt belopp. Schablonmodellen beaktar bl.a. lagstiftarens tydliga intention att avgiftsnivåerna ska ligga högre än de tidigare nivåerna. Att fastställandet av sanktionsavgiften sker med utgångspunkt i schablonmodellen innebär inte att det saknas utrymme att göra en bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet. I detta fall har Finansinspektionen, efter en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter i ärendet, dock inte funnit skäl att fastställa avgiften till något annat än det schablonbelopp som följer av riktlinjerna.

Förhållandet att en närstående inte har blivit underrättad om sina skyldigheter enligt artikel 19.5 MAR kan i vissa fall utgöra en sådan förmildrande omständighet som ska beaktas vid fastställande av sanktionsavgiften. Enligt Finansinspektionens uppfattning ska denna omständighet dock inte medföra någon nedsättning av sanktionsavgiften i ett fall som detta, där det är fråga om en majoritetsägare som har underlåtit att underrätta ett bolag som denne äger till 99,9 procent om att bolaget kan bli anmälningsskyldigt i egenskap av närstående. Det är även bolagets skyldighet att känna till de regler som gäller för anmälan till insynsregistret och att säkerställa att en anmälan sker i tid.

Sanktionslindring på grund av att den anmälningsskyldige genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning kräver ett samarbete av väsentlig betydelse. Att enbart uppfylla den lagstadgade anmälningsskyldigheten och ge in det underlag som efterfrågas i ett ärende kan inte anses innebära ett sådant aktivt samarbete som i väsentlig mån underlättar en utredning. Vad bolaget har anfört i denna del utgör således inte skäl att sätta ned den beslutade avgiften. Till detta anser Finansinspektionen att uppgiften om att bolaget har tagit kontakt med en advokatbyrå för att få kunskap om det regelverk som denne ska följa och utsett personer som ska fullgöra anmälningsskyldigheten inte heller utgör sådana åtgärder som kan föranleda en sänkning av sanktionsavgiften.

Vidare innebär omständigheten att det är bolaget i egenskap av juridisk person, och inte enskilda styrelseledamöter, som har påförts en sanktionsavgift, att påståendet om att personer i bolagets styrelse på riskerar att gå miste om eventuella framtida styrelsuppdrag irrelevant i detta sammanhang. Vad bolaget har anfört i denna del samt att det inte gjort någon vinst genom överträdelsen utgör inte heller skäl att sätta ned den beslutade sanktionsavgiften. Att bolaget ägs till 99,9 procent av en fysisk person, och att omständigheterna i fallet medför att den fysiska personen kommer att behöva bära kostnaden för sanktionsavgiften, saknar också relevans i sammanhanget då bedömningen görs i förhållande till bolaget som är en juridisk person. Inte heller vad bolaget har anfört om att sanktionsavgiften är högre än det belopp som skulle dömts ut vid den straffrättsliga påföljden villkorlig dom och dagsböter förändrar denna bedömning eftersom sanktionsavgifter enligt artikel 19 MAR och straffrättsliga påföljder inte låter sig jämföras, varken i rättsligt eller materiellt hänseende, på det sätt som bolaget har gjort gällande i sitt överklagande.

Vid bedömningen av om en sanktionsavgift bör sättas ned med hänsyn till den grundläggande rätten till en prövning inom skälig tid utgår Finansinspektionen generellt sett från den tid av passiv handläggning som har förflutit från det att ett ärende anses vara färdigutrett tills det att ett beslut fattas i ärendet. Finansinspektionen skickade en underrättelse till bolaget den 12 februari 2019 och bolaget yttrade sig i ärendet den 14 februari 2019. Den passiva handläggningen ska således beräknas från den 14 februari 2019 då ärendet var klart för avgörande. Finansinspektionen fattade beslut i ärendet den 1 juli 2020. Med beaktande av handläggningen i ärendet har Finansinspektionen beslutat att sätta ned sanktionsavgiften till hälften och det saknas skäl att sätta ned sanktionsavgiften ytterligare.

Bolaget har därefter anfört bl.a. följande. Givetvis har den anmälnings-skyldige ett långtgående ansvar att känna till de regler som gäller för

anmälningar till insynsregistret och att se till att anmälan görs i rätt tid. Ansvar får dock inte utkrävas helt automatiskt, när de objektiva rekvisiten är uppfyllda, utan den anmälningsskyldige måste ha möjlighet till någon form av försvar, som grundas på subjektiva förhållanden. Eftersom systemet med administrativa sanktionsavgifter är konstruerat på så vis att prövningen inte är tänkt att innefatta några mer ingående bedömningar av subjektiva omständigheter bör det tas hänsyn till om det föreligger objektiva omständigheter som gör att överträdelsen är att betrakta som mindre klandervärd än annars. Bolagets överträdelse bör, givet omständigheterna, anses mindre klandervärd och mindre allvarlig än normalfallet. Till detta ska det noteras att bolaget inte bara har uppfyllt den lagstadgade anmälningsskyldigheten utan dessutom på eget initiativ skickat en skriftlig redogörelse avseende den försenade anmälan till Finansinspektionen varvid myndigheten uppmärksammades om den försenade anmälan och därtill hörande omständigheter. Vad gäller Finansinspektionens riktlinjer ger myndighetens tillämpning av dessa intrycket att de generellt sett i praktiken utgör betydligt mer än en utgångspunkt för den sammanvägda bedömningen. Denna stelbenta tillämpning kan starkt ifrågasättas, inte minst mot bakgrund av vad Högsta förvaltningsdomstolen uttalade i HFD 2019 ref. 72. Vidare delar inte bolaget Finansinspektionens bedömning att det skulle saknas skäl att sätta ned sanktionsavgiften ytterligare. Enligt bolagets mening finns flera förmildrande omständigheter, däribland bolagets agerande, vilka inte har beaktats av Finansinspektionen. Att bolaget eller dess företrädare inte underrättades enligt artikel 19.5 MAR måste tillmätas betydelse och innebära en förmildrande omständighet som ska beaktas.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Finansinspektionens handläggning

Bolaget har fört fram synpunkter på hur Finansinspektionen har handlagt

ärendet. Förvaltningsrätten vill därför inledningsvis upplysa om att domstolen inte utövar tillsyn över Finansinspektionens verksamhet. Vad bolaget har fört fram i denna del kommer därför inte medföra någon vidare åtgärd från domstolen.

Finns det skäl för ingripande?

Av utredningen i målet framgår att bolaget är närstående till majoritetsaktieägaren, som är en person i ledande ställning i Crown Energy AB. Bolaget har den 29 december 2017 avyttrat 9 450 000 aktier i Crown Energy AB. Avyttringen utgjorde en anmälningspliktig transaktion enligt artikel 19.1 MAR. Enligt samma artikel skulle anmälan ha gjorts till Finansinspektionen utan dröjsmål och senast tre affärsdagar efter datum för transaktionen, dvs. senast den 4 januari 2018. Det kan här uppmärksammas att överträdelser enligt MAR inte ställer något krav på subjektiva rekvisit, utan att bestämmelserna huvudsakligen är konstruerade utifrån strikt ansvar (prop. 2016/17:22 s. 101). Det är bolagets ansvar att känna till, och följa, de regler som gäller enligt MAR. Bolaget inkom med en anmälan till Finansinspektionen den 23 januari 2018. Detta innebär att bolagets anmälan har kommit in nästan tre veckor för sent. Finansinspektionen har därmed haft grund för sitt beslut att påföra bolaget en sanktionsavgift.

Frågan som förvaltningsrätten då har att ta ställning till är om det finns skäl att ändå avstå från ingripande, eller om så inte är fallet, om det finns skäl att sätta ned sanktionsavgiften helt eller delvis.

Finns det skäl att avstå från ett ingripande?

Enligt 5 kap. 17 § KompL², får Finansinspektionen avstå från att ingripa om

² Lag (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning.

överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl. Omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande och vid fastställande av storleken på sanktionsavgiften anges i 5 kap. 15, 16 och 18 §§ KompL. Enligt förarbetena är uppräknningen i angivna lagrum exemplifierande och utgör inte hinder för att ta hänsyn till andra omständigheter än de som anges särskilt. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet (prop. 2016/17:22 s. 390). Vidare anges det att med ringa överträdelse bör förstås överträdelser som framstår som bagatellartade. En överträdelse bör i sin tur kunna vara ursäktlig om det t.ex. är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende. Möjligheten att avstå från ingripande på grund av att det annars finns särskilda skäl kan användas exempelvis om det är fråga om att en underårig har överträtt MAR och det förefaller orimligt att besluta om en sanktion mot denne (prop. 2016:17:22 s. 391 f.). Högsta förvaltningsdomstolen har konstaterat att de aktuella undantagsbestämmelserna i 5 kap. 17 § KompL ska tillämpas restriktivt (HFD 2019 ref 72).

Förvaltningsrätten bedömer med beaktande av transaktionens värde och att bolaget anmälde transaktionen nästan tre veckor för sent att överträdelsen inte kan anses som ringa. Vad bolaget har angett om det inte har varit medvetet om att dess majoritetsägare godkände transaktionen medför inte att det är uppenbart att överträdelsen har begåtts av förbiseende eller att detta skulle ses som omständigheter som bolaget inte har kunnat råda över eller förutse. Vad bolaget i övrigt har anfört i denna del medför ingen annan bedömning.

Vidare anser förvaltningsrätten att bolaget inte har vidtagit rättelse i lagens mening genom att ca tre veckor för sent uppfylla sin lagstadgade skyldighet att anmäla transaktionen. Att bolaget därefter även skickade in en skriftlig redogörelse till Finansinspektionen förändrar inte den bedömningen.

Sammantaget anser förvaltningsrätten att överträdelsen inte kan ses som ursäktlig. Det har inte heller i övrigt kommit fram några särskilda skäl eller andra omständigheter som ger anledning att avstå från ingripande.

Sanktionsavgiftens storlek

Förvaltningsrätten har då att ta ställning till om sanktionsavgiften på 2 400 000 kr är proportionerlig och fastställd i enlighet med vad som föreskrivs i KompL eller om det finns skäl att bestämma sanktionsavgiften till ett annat lägre belopp.

Av 5 kap. 8 § KompL framgår att sanktionsavgiften för en juridisk person för varje överträdelse av bl.a. artikel 19.1 i MAR som högst ska fastställas till det högsta av ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 1 miljon euro, två procent av den juridiska personens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller tre gånger den vinst som den juridiska personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

När storleken på sanktionsavgiften fastställs ska särskild hänsyn tas till överträdelsens allvar och varaktighet, dess konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Särskild hänsyn ska även tas till försvårande och förmildrande omständigheter i det enskilda fallet, den berörda personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet (prop. 2016/17:22 s. 222 f. och 390).

Utifrån de kriterier som framgår av KompL har Finansinspektionen tagit fram riktlinjer (FI dnr 18-3401) för bestämmande av sanktionsavgiftens

storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens värde och förseningens längd i antal handelsdagar. Finansinspektionen har i riktlinjerna exemplifierat omständigheter som bedöms kunna leda till en sänkning eller höjning av sanktionsavgiften. Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter ska göras i det enskilda fallet och att Finansinspektionens riktlinjer bör kunna tjäna som utgångspunkt för bedömningen av sanktionsavgiftens storlek (jfr HFD 2019 ref. 72).

Bolaget har som förmildrande omständigheter fört fram följande. Att det har förflutit mer än två år och fyra månader från bolagets underrättelse till Finansinspektionen innan Finansinspektionen fattade beslut i borde rimligtvis innebära en ytterligare sänkning av sanktionsavgiften. Oaktat hur Finansinspektionen har formulerat sitt beslut, anser bolaget att Finansinspektionen vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek endast har bedömt en del av handläggningstiden, och inte några andra förmildrande omständigheter. Bolaget har drabbats av väsentliga olägenheter till följd av tidsutdräkten. Det är bolagets uppfattning att graden av dess ansvar har varit närmast obefintlig då det inte var bolaget själv som godkände transaktionen. Bolaget har vidtagit rättelse genom att på eget initiativ göra en anmälan till Finansinspektionens insynsregister samt genom att kontakta Finansinspektionen i syfte att uppmärksamma myndigheten om det inträffade samt genom att vidta åtgärder för att undvika att överträdelsen upprepas. Bolaget har samarbetat och underlättat Finansinspektionens utredning. Bolaget har inte erhållit någon vinst till följd av överträdelsen. Bolaget har i syfte att undvika framtida överträdelser delegerat behörighet till en advokat att till Finansinspektionens insynsregister anmäla transaktioner utförda av bolaget. Det följer även av förarbetena till Komplex att konsekvenser i yrkeslivet för den som påförs en sanktion för en överträdelse av förordningen är en omständighet som ska påverka

straffmätning och påföljdsval enligt brottsbalken. I marknadsmissbrukssammanhang är det mer ofta fysiska personer som påförs sanktioner för överträdelser. För några typer av överträdelser, framför allt insiderhandel och marknadsmanipulation, skulle det faktum att någon påförs en sanktion för en överträdelse kunna få stor betydelse för hans eller hennes yrkesliv. Eftersom 5 kap. 16 § 3 KompL utformad efter förebild av 29 kap. 5 § 7 brottsbalken bör denna omständighet även beaktas när gäller storleken på en sanktionsavgift. Sanktionsavgiften är oproportionerlig i förhållande till andra typer av överträdelser. Vid en jämförelse med de belopp som döms ut avseende överträdelser för vilka den straffrättsliga påföljden för en fysisk person är villkorlig dom och dagsböter framstår sanktionsavgifternas storlek enligt Finansinspektionens riktlinjer som mycket höga.

Förvaltningsrätten gör följande bedömning. Det är bolaget som ensamt bär ansvaret för överträdelsen och med hänsyn till det strikta ansvaret är bolagets uppsåt eller insikt inte av någon avgörande betydelse. Vidare anser domstolen att bolagets samarbete med Finansinspektionen inte varit av sådan karaktär att det kan betraktas som en förmildrande omständighet (jfr 5 kap. 16 § KompL, prop. 2016/17:22 s. 391 samt HFD 2019 ref. 72). För att det ska vara fråga om ett sådant aktivt samarbete som utgör skäl att sätta ned en sanktionsavgift krävs att samarbetet är av väsentlig betydelse och att den ansvarige självmant för fram viktig information som Finansinspektionen inte redan förfogar över (jfr prop. 2013/14:228 s. 312 och prop. 2016/17:22 s. 391). Att uppfylla sin lagstadgade anmälningsskyldighet och att inkomma med en redogörelse innehållandes en förklaring till varför en anmälan blivit försenad kan enligt domstolens mening inte anses utgöra ett sådant aktivt samarbete som motiverar en sänkning av sanktionsavgiften. Uppgiften om att bolaget har uppdragit åt en advokatbyrå att i framtiden hantera anmälningar till insynsregistret motiverar inte en sänkning av sanktionsavgiften.

Av Finansinspektionens beslut framgår att myndigheten vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek har gjort en sammantagen bedömning av omständigheterna i ärendet. Enligt förvaltningsrättens torde detta innefatta bl.a. den långa handläggningstiden. Vad bolaget har anfört i denna del medför således inte någon ytterligare sänkning av sanktionsavgiften.

I skäl 58 till MAR anges bl.a. att ökad öppenhet i de transaktioner som utförs av personer i ledande ställning hos emittenter och, i tillämpliga fall, av dem närstående personer, är en förebyggande åtgärd mot marknadsmissbruk, särskilt insiderhandel. Det är därför av väsentlig betydelse att marknadsaktörer utan dröjsmål får information om transaktioner. Dessutom utgör ett offentliggörande av transaktioner en värdefull informationskälla för investerare (jfr Kammarrätten i Stockholms avgörande den 7 mars 2019 i mål nr 7957-18). Bolagets överträdelse har därmed haft potentiella effekter på det finansiella systemet. Vad bolaget i övrigt har fört fram som förmildrande omständigheter påverkar inte beräkningen av den aktuella sanktionsavgiften, eftersom kraven på öppenhet och transparens inte är tillgodosedda.

Vad bolaget har uppgett om att dess fysiska företrädare riskerar att förorsakas men genom att bolaget påförs sanktionsavgiften är inte relevant för bedömningen eftersom bedömningen görs i förhållande till bolaget som är en juridisk person. Av samma skäl är vad bolaget har anfört om att majoritetsaktieägaren skulle riskera att bära kostnaden för sanktionsavgiften inte heller relevant för bedömningen.

Vidare är de överträdelser som bolaget nämner, insiderhandel och marknadsmanipulation, kriminaliserade och kan därför leda till både straffrättsliga påföljder och administrativa sanktioner. Sådana överträdelser är av en annan karaktär än den som nu är fråga om som gäller öppenhet och transparens. Det är i denna situation inte fråga om att hitta en lämplig avvägning

mellan de olika typerna av sanktioner, eftersom överträdelserna i detta fall inte kan leda till någon straffrättslig påföljd (jfr Kammarrätten i Stockholms avgörande den 30 juni 2020 i mål nr 3984-19). Vidare har EU-domstolen uttalat att sanktionernas stränghet ska vara anpassade till hur allvarliga de överträdelser är som beivras, och det ska säkerställas att sanktionerna verkligen har en avskräckande effekt samtidigt som proportionalitetsprincipen iakttas (se bl.a. EU-domstolens dom den 9 november 2016 i mål C-42/15, p. 63 och skäl 71 till Mar). I detta sammanhang måste transaktionens storlek beaktas vid fastställandet av sanktionsavgiften. Överträdelser av anmälningsskyldigheten som avser transaktioner med höga värden bör därför fastställas till ett högre belopp.

Vid en sammanvägning av de omständigheter som har redovisats i målet bedömer förvaltningsrätten att den sanktionsavgift som Finansinspektionen beslutat att påföra bolaget inte är oproportionerligt hög och att det inte heller i övrigt har kommit fram skäl för att bestämma sanktionsavgiften till ett lägre belopp. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Håkan Åberg
Chefsrådman

Nämndemännen Hans Alldén, Maria Forsström och Torborg Wärn har också deltagit i avgörandet.

Förvaltningsrättsnotarien Peter Siljendal har varit föredragande.

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.